

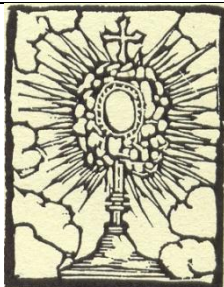
rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník XI., číslo 6.

červen 2005

Obsah: E.Lopourová, EUCHARISTIE, TICHŮ, **Poselství bílého roucha:** bl.Sadok a družové, E.Lopourová, Šemá, sv.Petr Veronský, E.Lopourová, Každému stéblu trávy, DUCH INTERNETU (4) bl.Jakub Salomoni, E.Lopourová, Každému stéblu trávy, bl. Diana, Cecilie a Amata, **K nejvyššímu cíli** (12), bl.Jan Dominici, Event.Lopourová, Umírá z lásky, bl.Štěpán Bandelli, bl.Hosana z Mantovy,?, bl.Innocenc V., J.M.Veselý O.P., **Tajemství Hory sv.Klimenta** (13), **Brněnská akademie duch.života ct.Patrika Kužely OP(5)**, E.Lopourová, Duše v modlitbě, Josef Veselý, Odevzdaně, Dopis

EUCHARISTIE
Já - šípkový keř
Prorůstám nebem tvým
Modravé chuchvalce
Do těla slepuji

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

TICHŮ

Ticho po eucharistii
Prázdňá patěna
prázdňá číš
Tichem po milování
Otevře se srdce ještě
víc
Mlčení po díkůvzdání
Nádoby osiřelé
Na korporál vrhají stín
Cítí se být zrazeny
Ale jen do chvíle než
Do nich znova vstoupí
život

+++

Poselství bílého roucha

2.června

Milá duše,

současně s bratrem Hyacintem a Česlavem posílá Otec Dominik také mě, Sadoka a mé bratry hlásat Krista do Polska. Jdeme však jinou cestou. V Maďarsku si připomínají moje jméno v souvislosti se založením našeho prvního domu. Na tomto základě vyrůstá celá místní dominikánská rodina. Podle vůle našeho Otce Dominika však mířím do Polska. Docházím do Sandoměře. Zakládám tu klášter bratří Kazatelů. Naplňuje se mi však to, po čem od mládí touží náš Otec Dominik, jenže mu to není dopřáno - mučednictví pro Krista. Jednoho dne nás v klášteře překvapí bratr, který čte v chóru. Najednou se mu zjevuje zvláštní dodatek čtení, napsaný zlatým písmem: "Zítřka bude v Sandoměři umučeno devětačtyřicet mučedníků." Neděsíme se. Naopak, pokojně vyčkáváme na místě a chválíme dál našeho Pána. Tak plyne celý další den, až se posléze večer svěřujeme zpěvem Salve Regina pod ochranu naší Královny. V tom okamžiku vtrhnou Tataři do chrámu. A hned jako prvnímú je mi dopřáno obohatit náš řád mučednickou krví. Následuje mě dalších osmačtyřicet mučedníků z řad kněží, jáhnů i dominikánských terciářů.

Dneska se kdekdo snaží přesvědčit nevěřící muslimy vysvětlováním a domlouváním, a kde končí rozumné důvody, tam se uchyluje k násilí. Tak se šíří světem vlna násilí. A co Ty? Jsi snad také v pokušení zapomenout, že po vyčerpání rozumných důvodů k obrácení nevěřících zbývá ještě důkaz nejpádňější - svědectví o pokojném Kristu tvým vlastním příkladem? Nebo snad čekáš, že pravý mír zavládne na světě až po vyhlazení jedné miliardy muslimů? To by byla strašná filozofie pro třetí tisíciletí! Když Ti popřeji víc utrpení a obětí pro Krista, tak Ti asi připadne, že jsem snad škodolibý. Už se tedy lépe chápat smysl Kristova kříže!

Tvůj bratr Sadok a druhové

+++

Š É M Á

Šémá Izraeli

S celým srdcem ve své dlani

S celým rozhodnutím

I mlčením volej

Já Bůh ozvu se ti

Stůj nahý v dešti milosti

Já po všechny věky jeden

Stejnou Tóru obléknu ti
Zákon lásky
Poprvé na Sinaji
Do desek srdce
Svůj obraz vtiskují ti

Teď znova přicházím
abych se slovem stal
V tvém slově promlouval
Já pravda voním
V nejkrásnějších květinách
I mimo synagogu mimo chrám

(<http://eva.loupourova.sweb.cz>)

+++

4.června

Milá duše,

celý život Ti vyprošuji, zrovna tak jako sobě, chápavé srdce pro nevěřící. To, abychom lépe pochopili, co je tak rozčilujícího na naší svaté víře pro toho, kdo se tím cítí být znepokojen. Patrně je to tajemná účast na vyšší Pravdě, která přirozeně tak žádoucí a lidsky nedostupná tomu, kdo se jí zatím pokorně neotvírá. Jdu v tom ohledu až do krajnosti, abych to naplno zakusil a zároveň se tím krajně přiblížil každému takovému zpozdilci.

Sám pocházím z rodiny, kde od narození neslyším od svých rodičů nic než manichejské bludy. A jak by ne! Moji rodiče jsou katarci podle vzorů našich bratří a sester v Albi. Proto i já kvůli tomu zakouším osobní

zpoždění ve svaté víře. Přesto ani s takovou rodinnou zátěží nezůstávám dlouho v temném bloudění. Už v mladistvém věku mě oslovuje Pán tak, že radostně přijímám víru. Teď je můj cíl Bologna. Kdo jednou víru přijímá doopravdy, musí jí prohlubovat studiem. Bohu díky, že za počáteční milosti dostačující přichází milost pomáhající. Tak mi Pán posílá do cesty našeho Otce Dominika. Ochoťně se otevírám jeho vznešené cestě k dokonalosti a Dominik mě přijímá do řádu. Moje horlivost odpovídá hloubce mé víry. Stávám se kazatelem a Boží Slovo mými ústy zasahuje jako úchvatná Pravda a podmanivá Láska mnoho bloudících duší v severní Itálii. Dostává se mi milosti být milován mnohými věřícími dušemi, ale také proniknout do tajemství nevíry těch, kdo Pána dosud neznají.

Ani netušíš, jak ty zpozdilce provokuji. Ne pýchou, ani povýšeností, ani jejich přehlížením, nýbrž právě pokorou a poslušností, chudobou a čistotou.

A oni zmateně sledují, že ač neusilují o moc a slávu, Pán mě stále vyznamenává. Roku 1232 mě papež Řehoř IX. jmenuje nejvyšším inkvizitorem. Tak vyšetřuji okolnosti bloudění různých duší. Stávám se svědkem mnoha důležitých obrácení v Římě, ve Florencii, v Miláně i v Boloni. Také papež Inocenc IV. mi svěřuje samé choulostivé úkoly, jako třeba prozkoumání pravidel nového řádu služebníků Panny Marie.

Mocní kataři shledávají, že jim ubývá příznivců poté, co se mým přičiněním radostně obracejí k Pánu. Nechápou, že to koná náš Pán. Domnívají se, že to já jim je svou výmluvností odvádím. Přepadá je hrozná závist až k nenávisti. Tak si na mně hledí vylít zlost. Najímají dva bratry, aby mě na mé misijní cestě z Koma do Milána usmrtili. Číhají na mně kousek cesty za vesnicí a také mě tam samotného zastihují. Když se dovidám o tom, že jsou najati na mé zavraždění, činím pokání. Jeden z nich je pohnut mou kajícíností, jde do sebe a zdráhá se spáchat takový zločin. Místo toho se vydá pro pomoc do vesnice, kde se zdržují moji bratři. Bratři dominikáni se s ním vydávají za mnou. Zatím čelím zlu tváří v tvář smrti. Nereptám, ani zbaběle neprchám. Vrah se domnívá, že podlehnu hrubému násilí a dám se zviklat ve víře. Neohroženě však vyznávám svou víru, třebaže cítím ostří jeho zbraně. Lepkavou krví na rukou píši na zem nápis "Věřím". Vrah mi zasahuje další rány. Modlím se za něho a odpouštím mu. Právě když sípavě volám: "Do tvých rukou, Pane, svěřuji svou duši!", vražedný meč mi roztíná hlavu.

Posléze sám obrácený vrah přijímá naši svatou víru jako bratr Karin. A zanedlouho na to vstupuje do dominikánského kláštera ve Forli. Tam žije i umírá tak, že ho lid uctívá jako světce. Na cestě k dokonalosti je mi v patách, třebaže jsem z Boží milosti jako mučedník o kousek blíže Pánu než kterýkoli vyznavač. Nerad bych tvrdil, že i Tobě přeji takové mučednictví, nejen proto, že se takové hrdinství mezi lidmi málo uznává, ale především proto, že to nemůže nikdo z lidí uchvátit vlastními silami. Je to ryze dílo Boží.

Vyprošuji Ti především Boží požehnání.

Tvůj bratr Petr z Verony

+++

Každému stéblu trávy

Se dávám celý	Z Egyptských zemí tvých
Kolik unese	Na orlích křídlech s tebou vzletěl
Jak psáno o mně	Ale jak bych tvůj plamen uhasil
Nalomenou třtinu nedolomím	Zápasící o kyslík
Doutnající knot neuhasím	Musím tě nejdřív vyvést na poušť
Tvé víry tvého doufání	A tam naučit kámen víry jíst
Z ega vycházení	Kapky lásky pít
Jak rád bych tě naráz vysvobodil	A stín naděje doufat

DUCH INTERNETU (4) CÍL – EVANGELIUM

Pan Ježíš začíná šířit radostnou novozákonní Informaci ve světě tím, že se sám zjevuje a hlásá Slovo, ve kterém odhaluje Boží záměry a přísliby. Radostná Informace o Boží vládě míří zvláště k tobě uprostřed všech ostatních. Ty, kdo to přijímáš a cílevědomě se podílíš na jeho dalším šíření, posiluješ proud této radostné Informace.

Právě tvým prostřednictvím se Církev podle pokynu našeho Pána ustavuje a roste. Působíš v Církvi proto, abys spolu s Církvi a v Církvi obnovoval a posiloval proud této Informace. Stojíš jako prostředník, jímž proudí dar milosti; aby věčně obnovovala tvé porušené spojení s Bohem. Tak se neustále prodlužuje a zvětčuje Kristovu oběť v úkonu slavení památky Jeho smrti a Zmrtvýchvstání.

Církev pokračuje ve svém poslání šířit a prohlubovat proud radostné Informace. Dělá to ne jako nějaké mlhavé těleso ze zákulisí, nýbrž jedině ve spojení s tebou. Proto vnitřní život vykoupeného lidstva nabývá plného významu jedině tehdy, stává-li se právě tvým osobním svědectvím, vedeš-li ostatní k přijetí dané Informace. Tak se šíření radostné Informace rozšiřuje na všechno inteligentní tvorstvo ve světě. Tvoje dílo na tomto poli je důležité pro Krista a celou jeho svatou Církev. Nejen Církev jako taková, nýbrž právě ty v Církvi a s Církvi obnovuješ a zdokonaluješ toto šíření předně tím, že je **prohlubuješ**, tak, aby účinné a pronikavé proudění Informace bylo **věrohodné**. Dále zdokonaluješ toto šíření tím, že je **rozšiřuješ**. Nejde jen o rozšiřování "průtoku" tohoto tajemného proudu mezi větší počet účastníků. Jde také o to, aby toto působení mělo účinek ve správném utváření stupnice hodnot, podle kterých účastníci hodnotí, a z níž čerpají důvody svého počínání (Evangelii nuntiandi, II,19).

Radostná Informace je způsobilá zhodnotit, duchovně zušlechtit čili kultivovat kteroukoli kulturu a očistit a obnovit v Kristu mravy všech, kdo se na ní podílejí (Sapientia christiana, 1/3). Proto Církev tvým prostřednictvím uvádí proud radostné Informace do každého prostředí, aby tak mohla přivést k obrácení účastníky a proniknout Duchem této Informace jejich přičinlivostí a výtvořím, a také posvětit celý vnější rámec, do kterého jsou zasazeni. I ty nejlépe lidsky vybudované společenské soustavy posléze podléhají totalizačním zvrátům a stávají se nelidskými, pokud nedojde k osvícenému obrácení myšlení, citění, toužení a jednání těch, kdo v tom prostředí vyskytují. (Evangelii nuntiandi, III,36).

Jako Boží dítě se v Církvi a spolu s ní nemůžeš v tomto svém působení omezovat na tradiční "přívody" šíření radostné novozákonní Informace, jako je škola či rodina. Tvoje působení je očekáváno také v hromadných

sdělovacích prostředcích, vč. INTERNETU. (Catechesi tradendae, VI,46)

K řádnému užívání INTERNETU sleduj přenášený obsah, ale také cíl INTERNETU a okolnosti, které mohou změnit nebo zcela porušit duchovně-mravní hodnotu obsahu. Především **si udělej jasno o řádném používání INTERNETU, zejména pokud jde o některé důsledky.**

První otázka se týká informace, totiž získávání a šíření zpráv. Přečiň se, aby sdělování mělo pravdivý obsah a bylo úplné. Jako každý účastník jsi také ty zavázán uznávat prvenství objektivního mravního řádu. Jedině ten tě obsahuje v celé tvé přirozenosti. Kdykoli líčíš a popisuješ mravního zlo, říd' se důsledně mravním řádem (Inter mirifica, I/4-7).

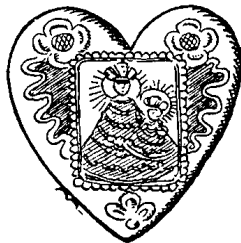
Podporuj hodnotná díla pomocí INTERNETU, a to jak pochvalným hodnocením, tak i požíváním postupu zpětné vazby.

Výchozí vlastností použití soustavy tohoto postupu je nezaujaté obracení se na veřejnost. Nezačínej nábožensko-formativní proces tradičními prostředky - kázáním, katechetikou či jiným otevřeným prosazováním pravd křesťanské nauky. Snaž se podnítit zájemce k účasti a pak pomocí vhodných seriálů je na tuto účast navykej (Inter mirifica, 14-18).

Proudění radostné novozákonní Informace není záležitost jenom tvého důmyslu, nýbrž je vyloučené bez působení Ducha svatého. (Mt 3,17; Lk 4,14). Různé "kanály" a prostředky, včetně INTERNETU, jsou nepochybně účelné, avšak nemohou nahradit působení Ducha svatého..

Napětí proudu dané Informace klesá, pokud je někdo z účastníků oddělen, ať už svou vinou, nebo tím, že se nechá odstrčit úspěšnějšími, ale výsledně je zde duchovní a názorové rozdělení. Je-li Informace, kterou šíříš, narušena věroučnými spory, falešnými výklady, a pokud zakoušíš mezi účastníky, že se navzájem odsuzují kvůli nějakým názorům, je přirozené, že se tě to smutně dotýká, dezinformuje tě to, mate to tebe i ostatní. A ti, kterým se má dostat radostné Informace, jsou pohoršeni. I když se k nim daná Informace dostává, přichází k nim neúplná, ochuzená o radost, vnitřní účinek je oslabený, zvnitřnění skoro vyloučené. Podmínkou účinného proudění dané Informace ve světě je tvoje **jednota s ostatním shromážděním Ježíšových přátel.**

Druhou složku proudění radostné Informace představuješ ty sám jako účastník života Páně, který rozšiřuješ a prohlubuješ proud radostné Informace ve světě. Jedině tak plníš úkol uložený právě tobě v Církvi jejím božským zakladatelem. Proudění radostné Informace ve světě nepovažuj za ryze osobní, oddělenou činnost. Pokaždé jde o zapojení celé Církve. Jako účastník vyššího života v Církvi šíříš proud radostné novozákonní Informace ve jménu Církve jako celku. Proto jako určitý jedinec, podílející se na daném proudění, nejsi svrchovaným pánem této své činnosti. Nemůžeš dané působení naplňovat podle svých osobních měřítek, nýbrž ve

První Kristův kněz

Zdalo se jí příliš křehké
její tělo za oltář
První obětní stůl nové smlouvy
nebyl kamenný
Bylo to dívčí tělo oděné
V něžný a bílý korporál
Poprvé ona modlila se
slova proměnění
na její fiat - staniž se mi
Duch- manžel sestoupil
na oltář bez poskvrny
a Slovo se stalo tělem
První kněz nové
smlouvy dívka Maria
podala z oltáře svého
těla
Boha a člověka - Krista
svého syna

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

+++

5.června

Milá duše,

tělem patřím od narození k benátské šlechtě, avšak duší patřím mezi šlechtice Ducha, kráčející světem v bílém rouchu Otce Dominika. Třináct let po jeho odchodu k Pánu rozdávám dědictví po rodičích a vstupuji do řádu. Potřebuji nutně tento řád jako cestu ke své dokonalosti, ale řád potřebuje zase moje svědectví. Co je to za zvláštní svědectví? Docela nenápadné a skryté. Lidem světa připadám úplně nezajímavý, zkrátka nemám pro ně nic oslnivého, ani skvělého. Neoplývám žádnou velkou učeností, ani

nemám žádná vzletná kázání. Zato miluji chudé. Trpělivě se jim věnuji a s láskou je zpovídám jako pravý Otec chudých. Uvažuj o tom, když chceš ve službě Boží zuby nehty vyniknout! Zdá se, že to není jen v úsilí, být za každou cenu strhující a zajímavý pro svět. Nech v sobě zapracovat našeho Pána! Ať si bez Tvého odporu sám vybere a poslouží tím, co z Tebe potřebuje ke svém oslavě u Tebe i v celém světě!

Tvůj Jakub Salamoni

+++

Děkuvzdání

Píšeš

Ano

ale co napíšu sním a vypiju

báseň krve báseň těla

sám se v báseň proměňuji

a říkám její slova

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

+++

8.června

Milá duše,

jistě znáš sestry Zdislavu z Lemberka a Markétu Uherskou, a třeba i další z těch několika vynikajících žen, které docela nenápadně, ale přesto velmi průbojně mění ve třináctém století tvář Evropy tak, aby zde každý našel domov. Cesta manželské rodiny, kterou zmíněné sestry posvěcují, však není jediná. Ještě je další cesta k posvěcení světa, a to je cesta rodiny duchovní. Ne, že by jedna z těch cest byla cennější než druhá. Mají se však v tomto díle doplňovat. Kdekoli chybí úcta k rodině duchovní, stojící na duchovním zaslíbení Kristu celým nerozděleným srdcem, tam chybí také úcta k rodině manželské. My, sestry Diana, Cecilie a Amata, patříme mezi duchovní dcery našeho Otce Dominika.

Já, Diana, prožívám na cestě k našemu Otci svou temnou noc, když opouštím rodný dům. Od dětství žiji doma v blahobytu. Proto působím doma hrozná pozdvižení, když se rozhoduji dojít k dokonalosti cestou chudoby, čistoty a poslušnosti a zaslíbení se našemu Pánu celým srdcem. Pravda je, že se vzdávám manželské lásky a dětí. Přesto nejsem kvůli Kristu Pánu bezdětná. Duchovně jsem slavně zaslíbena jedině našemu Pánu, a přesto nejsem neplodná. Naopak, mám bezpočet dětí. Zdá se Ti, že matka je víc než panna, anebo panna víc než matka? Jen se neplet! Hlavně to tak ostře nestav proti sobě!

Původně přece nejde o rozdílné věci. Naplno to prožívám jako stupně svého života. Správná matka je přece vnitřně pannou, protože je čistá. Jako

manželka je stále věrná. Potíže Tvé doby pocházejí ze ztráty jedné z těchto vlastností ženství.

Jako veškerá Tvoje důstojnost, tak i moje krása spočívá v naplnění vzoru naší panenské Matky Marie. Maria zůstává Pannou, třebaže se stává Matkou. Panenství a mateřství u ní trvají zároveň. Osobnost Matky Boží odhaluje, jak se tyto dvě cesty mého povolání jako osoby navzájem doplňují.

Náš Pán posvěcuje mateřství manželské i duchovní. Tak posvěcuje mne i Tebe, ať se slavně zaslibuješ a oddáváš člověku v Kristu, anebo Bohu v Kristu. Vydávám se cestou k dokonalosti po stopách našeho Otce Dominika.

Možná, že i Ty, milá dušičko, jsi zasnoubena s člověkem v Kristu. Možná však, že odpovídáš na volání Pána tak, jako já a zaslibuješ se Bohu v Kristu a následuješ Pána nerozděleným srdcem. Moje duše, tajemně zasnoubená a slavně zaslíbená Bohu v Kristu, zůstává navěky panensky čistá a mateřsky nesmírně plodná. To sám Pán ve mně obnovuje poslání první ženy, vyjádřené v jejím jménu - Eva - matka živých. Rodím tyto "živé" z obětí, z modliteb, a hlavně z horoucího sjednocení s Kristem v jeho tajemném Těle.

A tak mně, Dianě, nezbyvá než založit klášter sv. Anežky v Bologni, aby moje duchovní sestry a duchovní děti našly přibytěk ke společné modlitbě. K tomu, aby duch našeho Otce Dominika, pronikal naši novou duchovní rodinu, povoluje nám, sestrám z kláštera sv. Sixta v Římě přejít do kláštera bolognského. Je se mnou i sestra Cecílie a sestra Amata. Samy bychom však nedokázaly povznést náš život k takové duchovní výši. Bůh budiž veleben za našeho duchovního vůdce Otce Jordána! Pod jeho vedením rozkvétá mnou založený a vedený klášter do úžasné svatosti.

Naše modlitby nejsou samoučelné. Ústí do úsilí o apoštolskou dokonalost v duchu Otce Dominika. Projevuje se to vysokou úrovní naší péče o duchovní kulturu Evropy, aby byla nejen zplozena, nýbrž také dochována. Dokladem toho jsou třeba i zprávy o životě a díle našeho Otce Dominika, jak je pro Tebe zaznamenává sestra Cecílie. To však není zdaleka všechno. Jsou tu zástupy obrácených, kteří se dávají strhnout naším Pánem. Jsou tu i četné manželské rodiny, zdárně se rozvíjející právě působením modliteb naší skvělé duchovní rodiny.

Tvoje sestry Diana, Cecílie a Amata

+ + +

Velký příběh

Jsme spojeni
Jediným příběhem
Příběhem zrna
Jak chlebem stalo se

Vypráví ho znovu Brázda
rozoraná Každého jara
Svému osení
Aby je na smrt připravila

A nové zrození
Jediným příběhem spojeni
Vinohrad ve svých hroznech kr-
váci
Přesto miluje lis vinný

Proměnu ve víno platí
Píše příběh
O dlouhém zrání
Slunci vodě
Lásce vinaře a odevzdání

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

K nejvyššímu cíli (12) Svěř se dobrému trenérovi

Upevňuji ti víru a naději, avšak zavazuji tě poutem své svrchované lásky. Tak dovršuji tuto slavnou trojici ctností, které koneckonců žijí ze základní ctnosti, totiž z Mé lásky k tobě. Láska má dvě vlastnosti, ale je to jedna a táž láska. Tvá láska k bližnímu vyvěrá z opravdové lásky ke mně. Ani láska ke Mně není nic jiného než účast na Mé svrchované lásce. Může se projevit jediné přijetím Mé vyšší Lásky. Když Mě miluješ, chápeš vůli Mého i tvého nebeského Otce, kterou přicházím hledat u tebe. Miluješ-li Mne, zachovávej Moje přikázání. Kdo zachovává Moje přikázání, ten Mne miluje.

Tvůj opravdový život, duchovní život je těsně a neoddělitelně spojen se Mnou. Jsem vinný kmen a ty Moje ratolest. Zůstávej ve Mně a Já zůstanu v tobě. Kdo zůstane ve mně, přinese hojné ovoce, protože Mne nemůžete nic. Kdo nebude spojen se mnou, bude odseknut a uvržen do ohně... Zůstávejte v Mé lásce." To je řešení otázky, jak se v tobě udržuje opravdový život, jak se vlastně především k tobě tento nový život dostavuje. Když Mě miluješ, tak díky Mně a ze Mne opravdu žiješ. Jsem tvůj život, pokud máš životní spojení se Mnou.

Jsem je nejtěsněji spojen s naším společným věčným Otcem. Na jeho láskyplný pokyn od něho vycházím jako jeho Syn, a o od něho také zvláštním způsobem přicházím jako jeho syn člověka. Když chceš jako člověk dojít k našemu Otcovi, nemáš jinou cestu než spojením se Mnou. A je to jediné láska, která tě s někým spojuje. Když Mě miluješ, máš se Mnou spojení a přese Mne máš spojení s naším Otcem. Jedině přes Mne se odpoutáváš od nadvlády svého těla, světa, jeho ducha. Sám ti otevírám zdroj nového života. Proto se modlím, "aby všichni byli jedno, jako Já a Otec jedno jsme." Zachráněné lidstvo je jedno a sjednocuje se ve Mně. Dávám ti onen sjednocující život jako tvorů uprostřed všech ostatních a spolu s nimi. Poskytuji ti milost, kterou se podílíš na Mé vyšší přirozenosti a na mém vyšším životě. Dodávám přece: "Já v nich a ty ve Mně". Když jsem ti nade všechno, když tvá láska ke Mně vrcholí důvěrným spojením se Mnou, pak se v tobě uskutečňuje ono spojení, kterým je náš věčný Otec jedno se Mnou. Ve Mně jsi přijat za dítě našeho společného. Jsem ti přece Bratrem. Současně mám přirozenost našeho věčného Otce. Takže jen spojením lásky ke Mně jako přirozenému a vlastnímu Synu věčného Otce se ti v duši

dostává onoho stvořeného dětství věčného Otce. Co mám v tvém, lidském těle i v duši, máš ty jen ve své duši, a záleží už jenom na tobě, jak Mou vyšší informaci promítneš ze své duše i do svého těla.

Tajemství Mé svrchované Lásky a ještě větší tajemství Mojí výzvy, abys také ty, ubohý tvor, miloval, ale ne obyčejně, nýbrž přátelsky, těsným sjednocením a důvěrným soužitím se Mnou. Proto se Augustin ptá: "Můj Bože, co jsi Ty pro Mne a co jsem Já pro Tebe? Jak to, že mi ukládáš, abych tě miloval, a kdybych Tě nemiloval, že mi strašně hrozíš?"

Neváhej, když tě už od křtu vybízím k důvěrné spolupráci a přátelství se Mnou. Zůstávej v Mé lásce! Radím ti to, dávám ti k tomu pokyn, ba dokonce ti to rozhodně ukládám v této vážné chvíli. Naléhavě ty vyzývám jako sama Lásky, která volá svou milovanou bytost: Odpověz mi, má lásko! Toužím po opětování.

Můj příkaz k vzájemné lásce zahrnuje též příkaz k lásce ke Mně jako i k našemu věčnému Otci. Tak ti poskytuji podklad a záruku vzájemné lásky. Zamiluj si mě, a zahoříš také láskou ke všem, které Já miluji tak, že se za ně obětuji.

Všeobecně žádám lásku ode všech, ale od tebe jako svého důvěrného přítele a těsného spolupracovníka ji žádám obzvlášť. Hodlám tě naučit, jak se stát zosobněnou láskou všem, které přicházím vykoupit a svěřuji je do tvé péče. Dále proto, že jako Můj důvěrník jsi od počátku předmětem Mojí obzvláštní péče a lásky. Obohacuji a vyznamenávám tě zvláštním způsobem. Proto máš zvláštní zkušenost s tím, že jako tvůj Bratr a Spasitelem jsem vtělená Lásky.

Tak obdařuji obzvlášť tebe jako svého důvěrného přítele a spolupracovníka a zaplavuji tě svou přízní, protože už od křtu máš podíl na Mém Velekněžství. Proto se přičiňuji, aby tvé srdce jedinečně zahořelo láskou ke Mně, s nímž jsi spojen tím nejsvětějším spojením. Silou tohoto spojení se stávám Veleknězem a stejně zase silou tohoto spojení má Moje Velekněžství nesmírnou a nekonečnou hodnotu. Proto tě zvu do středu všech tajemství. Vítám tě v jádru svého nejsvětějšího tajemství. Tvůj život, celé tvé poslání je žít z hlubin a propastí této nepochopitelné, přece moudré lásky. Co pro tebe platí jako zvláštní závazek a poslání, platí obecně pro každou mou sestru či Mého bratra a Mou matku, neboli pro každého, kdo plní vůli Mého jako i tvého věčného Otce.

Především tvoje společná panenská Maminka je Mou celoživotní důvěrnou pomocnicí při tvé spáse uprostřed ostatního lidstva a celého světa, třebaže nemluvím o její zvláštní účasti na svém velekněžství.

Nikdo z lidí Mě nemiluje vroucněji než tvoje společná panenská Máti, Maria. Proto ji uděluji nejbohatší ovoce našeho důvěrného spoluplnění vůle našeho věčného Otce. Hned po ní jsi však na řadě ty. Dávno si tě vyhlížím,

volám a raduji se z tvé účasti. Neváhej a čerpej sílu z tohoto živého spojení! Jedině pak se Mnou učiníš pro své bližní všechno, podobně jako činím vše jedině v tomto spojení. Jedině v tomto oboustranném láskyplném vztahu mezi Mnou a tebou, se skláníš v dokonalé úctě před první krůpějí Mé Božské Krve, dopadající zvláště na tebe. Jedině se Mnou pak dokážeš všechno, abych netrpěl za nikoho zbytečně.

Je pro tebe Moje láska opravdu všechno? Životem, slastí, radostí, celým povoláním, celou životní láskou? První velký Evropan Pavel chválí nebe i zemi a vítězoslavně se ptá: "Kdo a co tě může odloučit od Kristovy lásky?" Chápeš už tedy, koho máš ve Mně, čeho se ti ode Mne dostává právě jako Mým intimním přátelům a důvěrníkům? Pavel je tak proniknut vědomím toho, co pro něho znamenám, že ustavičně touží být už uvolněn a trvale být naplno se Mnou, že neváhá kvůli Mně ustavičně pracovat a vydávat svůj život kvůli Mně v nebezpečí.

Chceš prožít život opravdově? Chceš v životě něco dokázat? Pak vydávej nepřetržitě svědectví o Mé lásce zvláště k tobě uprostřed všeho lidstva a celého světa. Oběť Mé slavné hostiny lásky při mši svaté, i každé slovo hlásané Pravdy, úkoly vedené milostí a všechna ostatní slavná ustanovení ve svátostech, svědčí o Mé Dobrotě, se kterou se o tebe starám, abych tě vybavil vším potřebným pro duchovní život. Moje láska tě však zavazuje. Denně můžeš slyšet při svatých úkonech sladká slova plná něhy, ale i jemnou výčitku: "Miluješ Mne více než tito...?" Tobě dávám zvláštním způsobem poznat tajemství své lásky. Jsi nejen Můj přítel navěky, ale také se účastníš hostiny Mé nesmírné Lásky.

Když miluješ touto láskou, tak plň mou vůli. Kráčeť v Mých šlépějích. Obětuj mi život i čas, zdraví i síly, radosti i smutky, přej si za odměnu za to všechno, jako andělský Doktor jedině Mně. Prostě se snaž o to, o co usiluji já. Zavrhuji, co odmítám. Vyhni se všemu, co mívám. Stojíš-li o Mě, tedy stojíš o Mé dílo. Pomoz mi naplnit a uskutečnit Mou svrchovanou Pravdu ve svém životě uprostřed světa.

Jedině tak se stává tvá láska životná, když se projeví v životě. Chci, aby se odrazila ve tvém životě, v hodnocení věcí pomíjivých i věčných.

Miluješ Mě víc než ostatní? Pak se vyvaruj hříchu. Snaž se o to nejen z obav z neprožitého života navěky, nýbrž proto, že ti to odpovídá. Za tolik lásky, kterou ti projevují na kříži, mi obětuj všechno, co ti svěřuji, a dej mi to tak, jak to od tebe žádám.

Když chceš být se mnou v jednotě, tak se mnou zůstávej. Každá láska je spojující. Každá láska se snaží ve všem, co má, spojit se s milovaným, všechno mu odevzdat, přizpůsobit se mu, ztotožnit se s ním. Já však chci být v tobě. Chci, abys ve Mně byl docela jedinečným způsobem už proto, protože tě stvořuji jako svůj původní obraz ke své podobě. S svou obětí na

kříži a vzkříšením ještě více zdůrazňuji tuto tvou originalitu, původnost. Přebývám v tobě jako ve svém věrném příteli. Jsem v tobě, abys mou přítomnost mohl vytušit, nepochopitelně, ale životně, a to nejen jako dárce pozemského života, nýbrž jako obnovitele a rozmnožovatele především nadpřirozeného života tebe jako dítěte našeho věčného Otce.

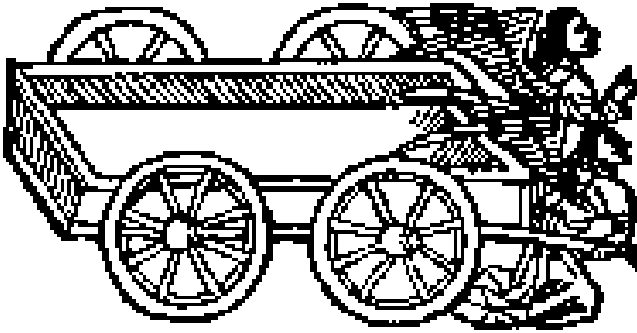
Podle toho poznáš svou lásku ke mně, jak v tobě poroste Můj nadpřirozený život. Přestaň neulpívat na povrchu svého náboženského a duchovního života.

Tvoje láska ke Mně znamená vzrůst, ustavičný přírůstek oné milosti, totiž Mého vyššího života v tobě. Dopřej Mi v sobě větší prostor k Mému životu. Ustup kvůli Mě ze svých lidských pozic. Podám ti nezvratný důkaz své lásky, když se tvůj život začne proměňovat v život podle Mne, když obětuješ Mé lásce všechny vlohy, všechny dary, které pokládáš za své. Tak se tvá láska ke Mně projevuje sjednocením se mnou. Tak projdi své zásady, myšlenky, touhy a přání, své jednání a svá slova, jakož i to, co kvůli Mně strpíš, a zjistíš, zda Mě doopravdy miluješ tak, že Mě skutečně chceš, a zda Mě chceš tak, jak jsem, s veškerou mou dokonalostí.

Když Mě miluješ, přijmi za své Moje dokonalosti a ctnosti. Tak začneš žít jako já, usadím se u tebe a ty u mě.

Ve své lásce dokonale miluji našeho společného věčného Otce. Právě předáváním jeho života a dokonalostí do Mého života se dostávám k dokonalé lásce k Otcí. To platí o i tvém přiblížení se k našemu Otcí. Všechno ostatní jsou zbytečné okliky, kdy si na cestě k cíli zacházíš. Ze všech cest k cíli, ti ukazuji tu nejkratší sám v sobě. Sleduj, co sleduji, zamiluj si, co miluji, a zažiješ vrcholnou lásku. Můžeš dojít k věčnému Otcí jedině Mou láskou v tobě. Tak ti přímo v tobě otevírá pravou cestu. Ukazuji ti cestu k vyššímu životu jedině tím, že se Moje láska k našemu společnému Otcí nebeskému stává tvou cestou a tvou životní směrnicí.

Kdo by měl lépe znát a snažit se poznat tuto nesmírnou Mou lásku než ty, Můj příteli a důvěrný pomocníku, kterému tolik svěčuji nejen kvůli tvému přátelství, nýbrž také proto, abys to předával dál. Čím více si osvojíš Mou lásku, tím vroucněji zahoříš svou láskou ke Mně, a také tvá láska ke všem hledajícím se potom stane obětavější a odváznější. fraB.

DUŠE V MODLITBĚ SE PTÁ

Smím vejít do zahrady?
Ač ta se před ní prostírá
Jsem zahrada
Vejdi dál

Kterým v modlitbě se stáváš
Nejpokornější z lidí
Na zemi – Mojžíš
Vzkazuje ti znova

Na poušti Mojžíš káral lid
Když ze skály chtěl vodu pít
Tak nevešel do země zaslíbené
Očima jen z hory Nebó
Směl se dotknout Izraele
Však země jiná starci náruč otev-
vívá
Tak z trestu za pochybení
Odměna se stává

I kdyby nejsladší slova
Tě zvala v ráj
Ať pokora se zeptá
Smí má noha Pane
Překročit tvůj práh?

Tvá vůle v otrhaném hábitu
Ať o odpověď dbá
Smím to Pane udělat?

Snad Pán řekne ti pojď
Bud' chvíli host
S Mojžíšem u jednoho stolu
Co trvá vaše spolu
Tvé velké NIC

Trpělivost ať raduje se až uslyšíš
Rychle trhej a jez
Pak se ještě z hory Nebó
Na zem vrátit musíš

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

+++

10.června

Milá duše,

rápíš se snad, že žiješ v době Církve ohrožované nejen vnějším odpůrcem, ale především úpadkem vnitřní kázně? A jak hrozně že trpí kázeň řeholní? Možná se Ti zdá, že žiji v nějakých průzračnějších poměrech, když na přelomu třináctého

a čtrnáctého století rozhodně prosazují obnovu Církve. Neplet se však! V každé době působí duše, laskavě sloužící Matce Církvi, a zase jiné, které odporují. Ať já ve své době a poměrech, nebo Ty ve svůj čas a prostředí, do něhož jsme zasazeni, pokaždé musíme Bohu děkovat za to, že mu smíme sloužit.

Žiji v době žalostného západního rozkolu v Církvi. Poměry jsou nepřehledné, když máme jednoho papeže v Římě a jiného zase v Avignonu. Mnozí jsou z toho hrozně zmateni. Pletou si římského biskupa s antikristem. Vypovídají mu poslušnost. Já si však tím víc uvědomuji svou sounáležitost s naší milovanou Matičkou Církvi. Usiluješ o novou evangelizaci Evropy? O co si myslíš, že usiluji já o řadu století před Tebou? Především o tuto evangelizaci, přesněji o obnovu stávajícího a rozšíření vlivu Božího Slova do nebyvalých končin.

Je to nad moje síly. Čím chudší jsem na pozemské statky, tím více mě Pán častuje bohatstvím své milosti. Přival těchto milostí se mi rozhojňuje, sotvaže jsem přijat mezi bratry dominikány. Pokračuji v díle obnovy tak, jak je zahajuje bratr Rajmund z Kapuy.

Napřed mě lidé světa vyhošťují a odstrkují z rodné Florencie do vyhnanství. Tak vždycky začíná každé slavné dílo obnovy - od ponížení k povýšení. To platí i pro Tebe. Napřed přijmi a nes svůj kříž spolu s Kristem, a potom tě Kristův kříž ponese.

Florentští vašnostové násilně přerušují mou veřejnou činnost kazatele a duchovního vůdce. Zakazují procesí bílých kajcníků, protože naše hnutí pohybuje zahnilými stojatými vodami veřejného mínění. Pět let mimo rodné město mi dává příležitost k založení konventu bratří dominikánů ve Fiesole. Jako představený působím slovem a příkladem na povznesení strádajícího ducha řádu.

Po létech mě Řehoř XII. povolává do Říma, abych mu radil ohledně řešení západního rozkolu. Světí mě na biskupa, a potom arcibiskupa, a posléze si mě volí svým kardinálem. Ve dne v noci usiluji o řešení rozkolu, protože hrozný stav duchovenstva mi drásá srdce. Na kostnickém sněmu vyjednávám o podrobení papeže přání sněmu tak, aby nebyla porušena podstatná práva papežství. Umožňuji tu vítězství Duchu svatému.

Nový papež Martin V. mě také vyznamenává podobnou důvěrou. Posílá mě do Čech, na Moravu, do Polska a do Uher. Podrobně vyšetřuji okolnosti a příčiny husitského hnutí. Opět pomáhám k zdárnému řešení. Jenže už nemám dost sil do dovršení mého díla. Pán si mě volá k sobě. U Pána jsem Ti ještě prospěšnější než ve světě.

12. června

Milá duše,

ve všech dobách vynikají členové dominikánského řádu nebyvalou učenosť, a této své vzdělanosti užívají ke hlásání Krista. Našemu Otci Dominikovi jde především o hlásání Krista, kdežto učenost a vzdělanost, jakož i působení na akademické půdě jsou pouze prostředky. Když jde však o chudé trpící hladem a nemocné trpící bolestí, dokáže Otec Dominik prodat i své oblíbené knihy. Kéž by to povzbudilo mnohé z mých vrstevníků, kteří se jenom zálibně obírají učenými spisy bratra Tomáše Akvinského a namyšleně si hledí jen své akademické dráhy,, kdežto na Krista ve svých trpících hladem, bídou a nemocemi zapominají.

Sám ovšem pociťuji od mládí velkou touhu po vědomostech, ale nikdy netoužím po vědění a po vzdělanosti víc než po svatosti.

Stávám se doktorem teologie a církevního práva, a doznávám, že tomu veřejně učím na univerzitě v Pávii.

Přijímám však tento úkol z poslušnosti. Jinak už další úkol ve vedení řádu nepřijímám, protože by tím trpělo moje hlavní povolání.

Hlavní moje touha a snaha je hlásání Krista. Věnuji se kázání ze všech sil a tomu zaslibuji své vědomosti. Když hlásám Boží Slovo v severní Itálii, jdou za mnou zástupy lidí, a já je vedu ke Kristu. Po celý život se snažím rozdávat jako náš Pán. A Pán mi žehná celých jedenaosmdesát roků. Obyvatelé města Saluzzo mě uctívají jako ochránce města za obléhání. Posléze mi Pán dává odměnu v nebi, když si mě roku 1450 bere k sobě. Vyprošuji Ti nyní ještě více milostí na cestě dokonalosti hlásáním Krista.

Tvůj Štěpán Bandelli

+++

MODLITBA

Odevzdávám Ti Pane dnešní den
buď v něm Pane veleben a ctěn.

Odevzdávám Ti Pane svou mysl
plnou dobrého i zlého.

Proměňuj mě ve své Lásce Pane
ve své radosti

ve své moudrosti

proměňuj prosím naše vztahy.

Proměňuj nás každý den
ať To co bylo zlé dobrým se
stane

k naší společné radosti a spáse.

Odevzdávám Ti Pane dnešní den
ať jsi Pane spokojen.

Za všechno Ti díky Pane.

Za vše co se dnes i jindy stane

Ladislava Lopraisová (<http://www.seznam.cz>)

+++

20. června

Milá duše,

jsem nejstarší dítě urozeného pána Andreasi z Mantovy, příbuzného slavných Gonzagů, ujímajících se právě vlády nad městem. V šesti letech poprvé slyším ve svém srdci volání našeho Pána. O dva roky později skládám ve svém srdci slib čistoty. Kristus na mě vkládá svůj kříž a já odpovídám: "Čím více budu trpět, tím budu šťastnější, protože se ti budu tím více podobat."

Otec nechce, abych se učila číst. Bojí se, aby mě knihy nezkazily. Od poloviny patnáctého století se šíří mravní nevázanost a knihy plné návodu ke hříchu. Vyprošuji si na Matce Boží, aby mi byla učitelkou. S její pomocí pronikám do Písma svatého. Zanedlouho upadám do stavu vytržení. Celé hodiny zůstávám bez pohnutí, ať sedím, klečím nebo stojím. Rodiče se toho lekají, jako nějaké chorobné křeče. Říkají, že je to hanba pro náš dům. Prosím Pána, aby mi dal svou lásku a trpělivost. Přes okázalou zbožnost smýšlí můj otec povrchně, když se domnívá, že se potřebuji vdávat. Tvrdě mě nutí k sňatku. Na všem zlém je však něco dobrého. Tento nátlak mě přivádí k nalezení své cesty k dokonalosti. Rozhoduji se zcela pro Boha. Mám ustavičně srdce rozničené vroucí a svatou touhou. Od Ježíše se učím čisté a svaté lásce. Stále se ho ptám, co je mu nejmilejší. Nyní s jistotou vím, že se mu chci zcela dát ve Třetím řádu Otce Dominika. Sděluji to otci, ale on mi to zakazuje.

Léta Páně 1463 upadám do těžké nemoci. Otec plný strachu o můj život, slibuje Bohu, že uzdravím-li se, dá mi souhlas ke vstupu do řádu. Tak ve čtrnácti přijímám bílé roucho, ovšem ne proto, abych se ukazovala před lidmi jako nějaká zvláštní bytost. Usiluji naopak o skrytost.

Zakrátko ztrácím rodiče. Jako nejstarší se ujímám péče o domácnost a o své četné sourozence. Modlitba mi pomáhá vykonat rychle velmi mnoho práce. Proto mi zbývá ještě mnoho času na rozjímání. Tehdy upadám do

extáze. Dominikáni se však mých extází bojí. Staví se ke mně nedůvěřivě. Chápu je, ale není v mé moci vyhnout se těm extázím. Šíří se o mně různé pomluvy. Dominikáni mi vyhrožují, že mi odeberou hábit, jestli s tím nepřestanu. Jako by to záviselo na mně. Proto také dlouho váhám přistoupit k věčným slibům. Tvrdí, že jsem umíněná, že hledám přízeň mocných tohoto světa, a že se tvářím jako svatá, ačkoli jsem hloupá. Víím o tom, a cítím, že mi nikdo nemůže vzít pokoj v mém srdci.

Při všem, co dělám, počínám si co možná s největší horlivostí a podle Boží vůle. Stále dbám o tom, abych měla svatou pokoru. Modlím se: Pane Ježíši, dej mi poznat svou nesmírnou lásku ke mě.

Vím, jak se Pánu Ježíši nelíbí hřích. Proto mám v srdci pevné předsevzetí, že se budu denně zpovídat. Den co den chodím ke svátosti smíření. Vyznávám se ze všeho, co je v mém jednání pyšné, nedbalé nebo jinak pochybené. Jenže i to vede k pomluvám mých sester dominikánek, že prý si vybírám mladé zpovědníky. Modlím se nejen Mariánské hodinky, ale i velké ofícium, ke kterému vstávám o půlnoci. Horlivě čtu díla svaté Kateřiny Sienské, ale i od církevních Otců a svatého Tomáše Akvinského. Teprve po sedmatřiceti létech skládám věcnou profes ve Třetím řádu Otce Dominika.

Třebaže jsem z bohaté rodiny, nebojím se práce služebných. Pomáhám rodině a příbuzným, kde se dá. Ze synovců a neteří, které vychovávám, tři se stávají dominikány a dvě dominikánkami.

Během času se mi stává, že upadám do vytržení nejen na hodiny, ale i na celé dny. Pán mi přitom začíná dávat účast na svém utrpení. Prosím Boha, aby má stigmata nebylo vidět. Léta Páně 1476 začínám pociťovat bolesti trnové koruny, po roce ránu v boku, po dalším roce rány v rukou i nohou. Přesto dokáži při svém vytržení klečet celé hodiny nepohnutě na místě. Moje spolusestry ze Třetího řádu se mi posmívají. Pochybují o všem mimořádném, co přes veškerou snahu nedokáži skrýt. Vím o tom, a tiše to snáším.

Léta Páně 1505 přecházím do nového života. Teprve nyní se moje stigmata jasně ukazují na mém nebohém těle, z něhož vychází líbezná vůně. Nyní vyprošuji také Tobě, milá duše, šířit líbeznou vůni Pana Ježíše.

Tvoje Hosanna z Mantovy

+++

APOŠTOL PAVEL

Dejte mi místo ve svém srdci V životě ve smrti jsem s vámi spjat Za horka mrazu dnem i nocí A roztrhli roucha svá	Jsem motýl samotář Všude chci šířit vůni víry A v jejích barvách bez únavy Svá křídla rozprostřu Nad holou zem Duhovou květinou Stane se pod nebem
---	--

(<http://eva.lopourova.sweb.cz>)

+++

23.června

Milá duše,

náš Pán mi od mládí žehná, když mě jako školáka přijímá Otec Jordán do řádu a obléká mi bílé roucho Otce Dominika. Činí tak přes nespokojené

výčitky některých učených bratří, kteří namítají, že prý nedokáží pořádně přečíst ani jednu lekci při matutině.

Náš Pán mi žehná i později, když mě nechává duchovně růst na pařížské univerzitě pod vedením nejlepších učitelů naší doby, ctihodných Otců Alberta a Tomáše Akvinského. Jako žák slavných učitelů stávám se jejich nástupcem a učím v Paříži. Papež mě jmenuje lyonským arcibiskupem a kardinálem. S Boží pomocí dokončuji na lyonském sněmu to, co je znemožněno Otcí Tomáši, když je odvolán z tohoto světa. Dosahuji aspoň dočasného spojení mezi východní a západní Církví, ale zato dokonalého usmíření mezi světským a řeholním duchovenstvem.

Nakonec jsem zvolen jako první z bratří bílého roucha do čela naší svaté Církve obecné a začínám uvádět závěry lyonského sněmu do života. Jistě pocítíš jejich blahodárný vliv i dnes.

Tvůj bratr Innocenc V.

MODLITBA

Prosím tě Pane Lásko a Naděje

bud' s námi ať se děje co děje.

Cestou svou ved' nás v každý čas

ať vždy slyšíme tvůj hlas.

Dej ať nikdy nekonáme podle zlého,

ale vždy se řídíme podle přikázání tvého.

AMEN

Ladislava Lopraisová

+++

TAJEMSTVÍ HORY SV. KLIMENTA

(13)

e) Vnější jižní strana chrámové lodi a předsíně

Směrem od kněžiště k předsíni, tedy od východu k západu, se podél jižního boku chrámové lodi táhne zvenčí pruh lité podlahy. Podlaha je ulita z malty. V ní a pod ní jsou pozdně středověké střepy. To znamená, že podlaha nepochází z doby velkomoravské, nýbrž je spíše snad dílem augustiniánů. Pod maltou podlahy byly zjištěny zbytky trosek, zřícenina. Pruh podlahy se táhne od zazděných dveří kněžiště až ke hlavnímu vchodu z boku do předsíně. Podle listin z r.1358 přiléhaly ke kapli nějaké obytné místnosti. Vlivem celkové polohy nemohly být jinde, než na této straně. Jinde je totiž sráz! Proto lze důvodně usuzovat, že pruh lité podlahové malty je podlaha kryté chodby. Tato chodba vedla od obydlí podél vnější jižní stěny chrámové stavby ke vchodu do předsíně, jenž byl zároveň hlavním vchodem. Okolnost, že byla krytá, se dá vyvozovat z toho, že na otevřené cestě by podlaha byla spíše dlážděná kamenem, a dále z toho, že v

místech chodby byly zbytky, přesněji řečeno stopy a otisky ohořelých trámů. Tyto trámy byly zřejmě součástí stěn a střechy tohoto krytého ochozu, pravděpodobně dřevěného. Podobný vnější pruh podlahy byl zjištěn i na opačném, severní (evangelijním) boku chrámové stavby, takže dřevěný ochoz šel asi kolem celého kostela. Podrobnější povaha ochozu na severní straně se teprve musí zjistit. Pokud tam nebyl podobný ochoz, pak tam jistě byly místnosti s maltovou podlahou. Můžeme si proto představit tento průběh: velkomoravská část obydlí, přilehlá ke kapli, se rozpadla v trosky buď sama, nebo vnějším násilným zásahem. Zatím to není přesně zjištěno. Potom (po r.1358 ?) nastává obnova. Přitom se však neodklízejí všechny trosky, nýbrž jen urovnávají. Na ně se nalévá podlahová malta ochozu, krytého a chráněného dřevem. Ochoz spojuje obnovené obydlí s chrámem, a možná, že tvoří jediný přístup do kostela, pokud by už byl kněžištní vchod zazděn. Potom někdy následuje vnější násilný zásah: poboření a požár, ohořelé trámy zanechávají své stopy... Husité r.1421 ?

Ochoz vyústoval do nějakého menšího prostranství před hlavním vchodem. Tam totiž, tj. před bočním vchodem do chrámové předsíně na jižní straně je rovněž podlaha z lité malty. je to mohutný plást, který je místy tlustší - jako by se tam vyrovnávala značná prohlubeň. Pod plástem podlahové malty je kulturní vrstva. To znamená, že tam probíhal život ještě před nalitím malty. Zdá se, že tu jde o podlahu nějaké místnosti, do níž vyústoval krytý ochoz, a z níž se chodilo do předsíně. Musela být krytá, podobně jako ochoz, a chránila přístup do chrámu. Podlaha krytého prostranství před chrámem je nižší než podlaha ochozu. Není to sice nutné, ale přece jen by se mohla uvážit jedna možnost: totiž že asi i podlaha chrámové předsíně uvnitř mohla být o něco níže než podlaha lodi, a že právě proto se podlaha v prostoru před předsíní řídila podle toho.

Tam, kde končí okraj maltové podlahy krytého prostoru před chrámovou předsíní (směrem na jih od kostela k lesu), byla objevena menší prohlubeň s četnými střepy. Podle celkového tvaru prohlubně by zde mohlo jít o ohniště, starší než maltová kra podlahy, které bylo podlahou prostě přelito a zakryto. Z toho by vyplývalo, že před stavbou lodi nebo aspoň předsíně zde stálo něco, co muselo později ustoupit. Podle krbu šlo asi o nějaký obytný prostor.

Do prohlubně ohniště vpadá zídka. Zmínili jsme se o ní už při pojednání o jiné zídce, navazující na druhý podpěrný pilíř na jižní straně kněžiště, a táhnoucí se od kněžiště šikmo na jih. (Viz naše kap. 3, c) Zídka, vpadající do prohlubně ohniště, vychází od jihozápadního rohu kostela (předsíně). Nedoléhá na chrámovou zeď kolmo, nýbrž šikmo. Směřuje od kostela k jihovýchodu, aby se setkala se zídkou, vycházející od kněžiště.

Tím vzniká hrazený prostor ve tvaru trojúhelníka. Jednu jeho stranu tvoří chrámová stavba. Zdi mají podobnou šířku i tvar.

V tomto "hrazeném" prostoru jsme při výzkumu, vedeném Ondrušem, objevili podzemní dutinu, podobnou té, o níž se zmiňoval Čechmánek.

Roku 1904 totiž objevil Čechmánek v prostoru jižní strany kostela rozsáhlou vrstvu červené hlíny. Tloušťka vrstvy činila průměrně 50 cm. Zjistilo se, že to byla klenba na nějakou polo-podzemní místnost. Nad vlastním klenutím byly tři vrstvy: černá hlína, žlutavý písek, rumoviště. Z toho se dalo usuzovat, že prostor nad klenbou byl napřed porostlý trávou, pak upraven na nádvoří posypané pískem, a nakonec zavalen troskami. V době Čechmánkova výzkumu stávala na tomto místě dřevěná kazatelna. Během doby se rozpadla a byla odstraněna. Pod klenbou byla v hloubce 2,80 m podlaha ze šedého slínu o rozměrech 4 x 4,50 m. Vchod byl ze západu, slínovitý svah beze schodů dlouhý 4,10 m a široký 2 m. V předním pravém rohu byly objeveny stopy ohniště: propálené kamení se zbytky popela, a v popelu dva kusy železa: úlomek meče a hrot kopí (?). Nedaleko ohniště byla nalezena půlka podkovy.

Čechmánek myslel, že vykopal podzemní chodbu. Avšak podle Červinky to místní lidé nazývali sklep nebo kuchyni. Je ovšem otázka, proč by byl ve sklepe krb ? A pro člověka znalého řeholního života je přítomnost kuchyně u kostela podivná (Viz: "Protokol" o výzkumu, uveřejněný A.Zelnitíem ("Sv.Kliment...", Sb.velehradský, 1948, č.16; Červinka, Slované na Moravě, s.256; Hrubý, s.34.) Mohlo ovšem jít prostě o místnost pro poutníky, pak se vysvětlí krb i kuchyně.

f) Celkové závěry výzkumů

Závěry výzkumů z let 1961 - 1962 vcelku vyznívají v tom smyslu, že dnes už je naprosto jisté, že chrámovou stavbu na "Hoře sv.Klimenta" je možné i nutné v podstatě přiřadit k velkomoravským památkám. Stav pozůstatků stavby naznačuje přibližně čtyři stavební údobí:

1) V prvním údobí (předcyrilometodějském?) bylo vybudováno kněžiště, pravděpodobně jako malá svatyňka (pro tvrz ?).

2) Ve druhém údobí (cyrilometodějském) bylo této stavby použito jako kněžiště pro větší chrámovou stavbu, rozšířenou o loď s dřevěnou předsíní.

3) Ve třetím údobí (14.-15. stol. - augustiniáni) bylo ke kněžišti přistavěno šest opěrných gotických pilířů a k lodi pravděpodobně kamenná předsíň (místo dosavadní dřevěné ?).

4) Ve čtvrtém údobí (15.-16. stol.) se objevují nepatrné pokusy o obnovení života na spálených rozvalinách (poustevníci ?).

V prostoru samotné chrámové stavby jsou patrné tyto stavební zásahy:
- kněžiště, loď, předsíň, pilíře, zazděný vchod do kněžiště;

- zděný blok venku mezi druhým a třetím pilířem, hrob pod zazděným vchodem;

- ochoz kolem kostela a ohradové zidky. J.M.Veselý OP (Pokr.)

STOPY

Zanechala jsem tu
stopy

Mokrě šlápoty na
oschlém chodníku

Někdo řekne to nic není

Ale takový déšť a
takový vítr

Už nikdy nebude

Taky moje podrážky

Každým krokem více
ochozené

Každým krokem blíž

Zemi zaslíbené

(<http://eva.loupourova.sweb.cz>)

+++

Brněnská akademie duchovního života ctih.Patrika (5)

4. Čtvrtý stupeň modlitby: MODLITBA USEBRANOSTI. Modlitba přechodu označuje postup ze života asketického do života mystického, z rozjímání a nabytého nazírání do nazírání vlitého.

Třetí příbytky Hradu v nitru .

Sv.Terezie rozlišuje usebranost činnou a od trpné. Jsou to skutečně dva různé druhy modlitby. První splývá s nabytým nazíráním. Druhá je další stupeň tvého vlitého nazírání.

Přibližuje se tvé modlitbě pokoje. Přesto však sleduj těsný vztah mezi oběma druhy své usebranosti vzhledem k božskému okoušení. Jednak toto okoušení patří k příznakům tvé trpné usebranosti a klidu, jednak se to už ukazuje v činné usebranosti, byť jen zřídka a jako výjimka. Svěťice ti připomíná, že tak jednám kvůli cvičení tvé duše, aby až uvidí štěstí dalších příbytků, nezanedbávala nic ke vstupu do nich."

Proto uvažuj o této své modlitbě pod souborným jménem modlitba usebranosti a označuj pokaždé zvláštní známky každého jejího období.

Svatá Terezie mluví o činné usebranosti hlavně ve své Cestě dokonalosti (kap. 28.29). Dotýká se jí také ve Hradu v nitru (3. příb., kap. 2). Zmiňuje se o božských uspokojeních, která se zdají blahem pocházejícím z tvého úsilí, kdežto okoušení pocházejí ode Mne. Uspokojení jsou vlastní duším ve třetích příbytcích, kdežto okoušení jsou vyhrazena jako trvalá milost pro čtvrté příbytky.

Když je tvá duše věrná v modlitbě pěstováním rozjímání a modlitby citů, tak začne pravidelnými rozmluvami se Mnou okoušet první ovoce své duchovní práce.

Jsem spravedlivý a milosrdný. Proto ti vždycky dávám něco nad tvé zásluhy. Neopomím odměňovat duši, jež vstupuje do třetího příbytku. Uděluji jí vnitřní uspokojení. Způsobuje to u ní radost nekonečně větší, než jakou by mohly dát všechny radosti a všechny zábavy tohoto života. "

Avšak toto uspokojení se ti zdá být blahem, jako bys ho dosahoval sám rozjímáním o Mně a modlitbami ke Mně. Je to pocit spokojenosti, jenž se ti zdá tryskat z tvé bytosti, ovšem s pomocí Mé milosti, protože beze Mne nemůžeš nic. Nikdy to nepouštěj se zřetele! Toto uspokojení je ovocem ctností. Dosahuješ ho jaksi svou prací. Právem tě těší, že ji tak dobře konáš.

Toto uspokojení nerozšiřuje tvé srdce tak, jako božské okoušení. Naopak ti je pravidelně svírá, aniž by však umenšovalo spokojenost z vědomí, že působíš pro Mne. Kanou v něm bolestné slzy, jež by mohly být nazvány smutnými a vášnivými. Tyto slzy ve skutečnosti prýští z nejjemnějších citů tvého srdce. Sv. Terezie píše, že rozpláče-li se při rozjímání o mém utrpení, plakala by bez konce. Pláče-li nad svými hříchy, rovněž tak. Je to Moje veliká milost. Někdy k vyvolání těchto slz a tužeb přispíváš svou přirozeností, totiž náladou. Konečně přes všechno přirozené spočine tvé uspokojení ve Mně. Proto si toho važ! Tyto tvé city zbožnosti jsou nejčastěji údělem duší ve třetích příbytcích. Zabývají se tam skoro bez ustání činnostmi rozumu a rozjímáním. Jsou na dobré cestě, třebaže dosud neobdržely zvláště veliké milosti. Přece však by bylo velmi dobře, kdyby nějaký čas věnovaly vzbuzování myšlenek na Mne a obětovávaly Mi různé vnitřní úkony chvály, obdivu k Mé dobrotě, radosti ze Mne, touhy, abych byl ctěn a oslavován. (4. příb., kap. 1)

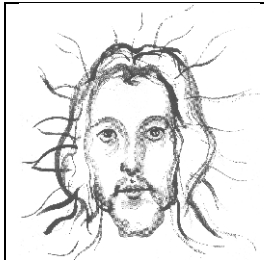
K postupu na této cestě a k dosažení toužených příbytků není potřeba, abys hodně přemýšlel. Hlavně hodně miluj! Nedomnívej se, že ti k takové lásce stačí nemyslet na nic jiného a že je malou roztržitostí vše zkaženo. Všechny Tvé mohutnosti se mohou obírat Mnou a mohou být ve Mně usebrány, když je tvoje obrazotvornost rozbouřena a přivádí tvou duši na venek.

Někdy však poskytuji tvé duši ve třetím příbytku velmi vzácný dar, totiž božské okoušení. Jednám tak kvůli cvičení tvé duše, aby, když zakusí štěstí dalších příbytků, nezanedbávala nic ke vstupu do nich.

Tyto nadpřirozené dary, výjimečné v usebranosti činné, tě upomínají na duchovní radosti častěji dávané v trpné usebranosti a v klidu. Proto smíš svou trpnou usebranost někdy označovat jménem nabytého nazírání.

Tímto božským okoušením vábím tvou duši od života asketického k životu mystickému. Aspoň přechodně ji povznáším od rozjímání k nazírání. Pak se tvoje usebranost až dosud činná stává trpnou a zcela nadpřirozenou. (4. příb., kap. 3)

Tato božská okoušení, vlastní duším ve čtvrtých příbytcích, vyhlížejí jinak než předchozí dary. Třebaže mají stejný předmět, přesto se liší svým zcela zvláštním rázem a způsobem své činnosti.

Od modlitby citů se tvá duše věnuje Mému hledání v sobě a potěšení z Mé přítomnosti velmi vroucími city. Jenže toto božské okoušení už nepochází z přirozeného snažení. Pochází ode Mne, který se tvé duši projevuji zcela zvláštním způsobem, bez jakékoliv účasti tvých úsudků a představ. Nemysli, že tam dospěješ pouhým přemýšlením

rozumu, že jsem v tobě, nebo představami své obrazotvornosti, jak jsem v tobě. Je to jistě vynikající způsob rozjímání, neboť je pravda, že v tobě jsem. Ale takovým způsobem se dovede usebrat každý tím, že dobře užívá pomoci milosti. Při usebranosti, o které mluvím, je to jinak. Mnohem dříve, než jen pomyslíš na povznesení svého ducha k Mně, jsou mohutnosti duše a smysly už uvnitř hradu. Asi jako když víš o ježkovi nebo želvě, že se stáhnou do sebe. Tento obraz však není docela vhodný, neboť tato zvířata se stahují do sebe, kdykoli chtějí, kdežto usebranost nezávisí na tvé vůli a dosáhneš jí jen tehdy, když se zalíbí Mně. Dávám ti tuto milost jedině tehdy, když se odpoutáš od světa aspoň v duši, pokud ti tvůj stav brání ve skutečném odříkání. Potom tě zvláště povolávám k pěstování duchovního života.

Protože tě tato usebranost připravuje ke slyšení Mého hlasu, proto se vyhni zbytečným rozumovým úvahám. Udržuj se v pozornosti na Mne a na Mé působení ve tvé duši. Pokud však z této usebranosti neuvedu tvou

duši do duchovního opojení, nemůžeš vědět, jak zastavit postup rozumu, aniž by ti to víc škodilo než prospívalo.

Když se Mé božské velebnosti zalíbí zastavit tvůj rozum, zaměštnávám ho jiným způsobem. Poskytuji mu světlo, které tak převyšuje přirozené světlo, že tvůj rozum je do něj povznesen a neví, jakým způsobem nyní poznává víc, než veškerou svou námahou, která by mu teď ostatně škodila.

Bez násilí a hluku v duši brzdi postup svého rozumu, ale nesnaž se ho uvádět do ve stavu nečinnosti, jakož ani paměť. Pamatuj, že jsem všudypřítomný, neboť jsem, který jsem. Jestliže tě to, co se děje uvnitř, uchvátí, podej se tomu. Nesnaž se však rozumem pochopit, co tě uchvacuje, neboť se sám zjevují tvé vůli. Ponechej ji v její radosti a pouze čas od času jí podej nějaké slovo lásky. Tvá duše v tomto stavu často shledá, aniž by to vyhledávala, že nemyslí na nic, ale ve skutečnosti to trvá velmi krátce.

Tak se někdy tvé duši, která vstoupí do třetího příbytku a je omilostněna činnou usebraností a duchovním uspokojením, dostává znamenitá milost Mého okoušení. To je jako výzva k modlitbě trpné usebranosti, kdy se slabě a přechodně objevují veliké projevy vlitého nazírání - nadpřirozená vnitřní osvětlení, hluboké a skutečné cítění Mé přítomnosti a držení Mne, pohnutí lásky za ztišení mohutností.

Je to tedy vždy vidění, poznávání, milování Mne jako v začátcích rozjímání a zvláště modlitby citů. Toto poznávání a tato láska má však zvláštní ráz. Děje se to dost odlišným způsobem a zanechává ti to v duši vroucnost, jejíž blaho převyšuje všechno, čeho tvá duše dosud okusila. Zvláštní ráz spočívá v tom, že se toto tvé poznávání a tvé uvědomování si Mé přítomnosti a

zmočňování se Mne neomezuje na úvahy tvého ducha nebo nábožné city, nýbrž jsou skutečné a zanechávají ti v duši silný a nezapomenutelný dojem.

Vyznačuje se to ubýváním činnosti tvé duše. Tato činnost až doposud zřejmá, nyní nenápadně ochabuje až k nenáhlému vytracení a tvá duše se skoro úplně trpně poddává Mému vlivu. Tak se úkon neděje tvým, lidským způsobem, totiž vlivem tvého rozumu osvětleného vírou, nýbrž Mým božským způsobem totiž nadvládou darů Ducha Svatého. Po této první zkušenosti máš svou duši připravenou na cestu mystickou a na vyšší stupně modlitby. (Pokr.)

+++

JÁ HLEDALA JSEM SVÉHO MILÉHO

On dychtí jen po mně

Pravda nádoby je v rukou hrnčířových

V tom kdo miluje

Je krása umně vykroužena

**Co na Šulamítce vidíte
Křivky boků, břicho bochníček
Pro hladového
Hlava číše pro žíznivého
Svěžest kadeře
Roste bujaře**

**Knížecí dcerou jsi pro mě
Má nevěsto
Mou krví očištěná
I kdyby střepem hliněným jsi byla
Láskou a bolestí tě zformuji
Do nejkrásnější nádoby**

+++

DUŠE V MODLITBĚ SE PTÁ

Smím vejít do zahrady?
Ač ta se před ní prostírá
Jsem zahrada
Vejdi dál

Kterým v modlitbě se stáváš
Nejpokornější z lidí
Na zemi – Mojžíš
Vzkazuje ti znova

Na poušti Mojžíš káral lid
Když ze skály chtěl vodu pít
Tak nevešel do země zaslíbené
Očima jen z hory Nebó
Směl se dotknout Izraele
Však země jiná starci náruč ote-
vívá
Tak z trestu za pochybení
Odměna se stává

I kdyby nejsladší slova
Tě zvala v ráj
Ať pokora se zeptá
Smí má noha Pane
Překročit tvůj práh?

Tvá vůle v otrhaném hábitu
Ať o odpověď dbá
Smím to Pane udělat?

Snad Pán řekne ti pojd'
Bud' chvíli host
S Mojžíšem u jednoho stolu
Co trvá vaše spolu
Tvé velké NIC

Trpělivost ať raduje se až uslyšíš
Rychle trhej a jez
Pak se ještě z hory Nebó
Na zem vrátit musíš
(<http://eva.loupourova.sweb.cz>)

+++

ODEVZDANĚ

Schoulím se

do tvé dlaně

odevzdaně
Matko má

Když něco zabolí
nebo když na poli
po denním rozsévání
přes všechna přání
vyroste koutek
místo pravých zrn

V úzkosti noci
když nikdo ku pomoci
ruku nepodá
a všude tma
schoulím se
do tvé dlaně

odevzdaně
Matko má

Tvé oko neusíná
u tvého Syna
stále bdí
Já s tebou dobrá
Paní
čekám na svítání
paprsky ranní
světlo přinesou

A proto
do tvé dlaně
vždy odevzdaně
schoulím se
Matko má

Josef Veselý

Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás

+++

Dopis čtenářky:

Milí přátelé,

Příbram 15.5.2005

Dovolují si Vás ještě jednou obtěžovat svým dopisem. Jsem studentka archivnictví na FFKU v Praze, a už jednou jsem Vám psala. Připravuji si diplomní práci o novodobých dějinách církevních řádů v České republice. Při studiu novodobých dějin dominikánského řádu se mi vynořují některé nejasnosti. Třeba volby na provinciální kapitule řádu v lednu 1994 v Praze.

Propátrala jsem ohledně výsledků těchto voleb všechny noviny z ledna 1994. Podle těchto prvních zpráv byl prý provinciál v dané funkci potvrzen čili schválen. To uvedly noviny a sdělovací prostředky. Byla to první zveřejněná informace. Tisku ji předal tehdejší člen dominikánského řádu, Otec Odilo Štampach. Právě ten byl údajně tehdy pověřený stykem řádu se sdělovacími prostředky. Pro upřesnění pojmů dodávám, že „potvrzený“ čili „schválený“ nejvyšším představeným řádu je ten provinciál, který je zvolený. Jenže na té kapitule žádný kandidát zvolen nebyl, jak zaznamenal její zapisovatel.

Oficiální katalog řádu, vydaný o tři měsíce později, v dubnu 1994, uvádí změnu, že provinciál byl jmenován (nominován) dne 7.ledna 1994. Byl prý jmenován generálem řádu, protože kapitula ve všech volebních skrutiniích nezvolila žádného kandidáta. Která zpráva je pravá? Je rozdíl mezi potvrzením a jmenováním. Pokud by byl provinciál potvrzen čili schválen generálem řádu, třebaže nebyl zvolen, každý se logicky musí ptát: Jakou zprávu o výsledcích voleb podaly zodpovědné osoby z Prahy svému nejvyššímu řádovému představenému? Jak zněla jeho odpověď?

Hledala jsem v Praze přesné znění korespondence mezi čs.provincií dominikánského řádu a generální kurií v Římě o výsledcích voleb této kapituly, jenže neúspěšně. Někdo si vzpomněl, že prý zrovna tehdy na pražském provincialátu náhodou přestalo fungovat faxovací zařízení. Proto se faxové spojení mezi dominikánským provincialátem v Praze a generální kurií řádu v Římě zajišťovalo prostřednictvím faxovacího zařízení pražského arcibiskupství. Nyní pátrám v archívu pražského arcibiskupství. Pokud to nenajdu ani tam, zbývá mi jedině archív na generální kurií řádu v Římě. Pokud se mi tam nepovede získat původní objektivní fakta, zůstanou výsledky voleb provinciála v lednu 1994 velmi temné a podezřelé. Můžete mi nějak pomoci k objasnění novodobých dějin dominikánského řádu?

Věra Š.

Odpověď: *Milá sestro! Nejsme znalci dějin tohoto řádu. Přesné informace o tehdejších vzájemných kontaktech mezi českou provincií O.P. a generálátem řádu v Římě Vám jistě poskytne na Generální kurií P.Dr.Mgr.Rajmund Klepanec O.P., který je socius pro dominikánské provincie ve střední a východní Evropě. Jeho adresa: Piazza Pietro d°Illiria 1, 00153 Řím, Itálie. Email: s.eurcent@curia.op.org Redakce.*

Zprávy: * Duchovní život pro každého, každé první pondělí 17,00, sv. Michal, Brno, Dominikánská.

* Ve čtvrtek 19.5. se u sv. Michala v Brně uskutečnila spolu s O. Tomášem duchovní obnova „Duch Svatý a blahoslavenství Panny Marie“.

VYDÁVÁ: První sdružení přátel bl. Hyacinta M. Cormiera OP v Brně. IČ: 70824118. Tel.: 737857272, TISK: OLPRINT, BRNO. Upozornění: Veškeré texty je zakázáno dále rozšiřovat bez souhlasu redakce a autorů. Bank.spojení: ČS Brno - 2024711359/0800, Konst.symb.8, Var.s.:2005, Název účtu: První sdružení přátel bl. Hyacinta M. Cormiera OP, www.cormier.cz, info@cormier.cz
